

Το όνομά της είναι γνωστό στην ιατρική κοινότητα δύο πεπίρων: της Αμερικής και της Ευρώπης. Τα χέρια της έχουν χαρακτηριστεί «χρυσά». Πρόσφατα τιμήθηκε με το παγκοσμίου κύρους βραβείο Premio

MARIA AΡΩΝΗ

Η μοναδική διευθύντρια Καρδιολογικής Κλινικής που τιμήθηκε με διεθνές βραβείο

Ipazia - Feminine Excellence in the Mediterranean για το έργο που έχει προσφέρει διεθνώς μέσα από την επιστημονική της δράση. Εκείνη όμως πιά ακόμη ένα βραβείο: αυτό της οικογένειας.

Η εγκάρδια διευθύντρια των καρδιακών

ΤΗΣ ΜΑΡΘΑΣ ΚΑΪΤΑΝΙΔΗ

Tο 1994, έναν χρόνο αφότου ξεκίνησε να ασκεί το επαγγελμάτικό της στη Νέα Υόρκη, έλαβε τη 10η θέση ανάμεσα στους καρδιοχειρουργούς που δραστηριοποιούνταν στην αμερικανική μεγαλούπολη. Σημείο ανταγωνισμού που καμπλότερη θνητομότιτα. Για τη διάκριση της αυτή και τις δρομες που ακολούθησαν, η απάντηση που εκείνη δίνει είναι «μεράκι». Πρέπει όμως να ονομάζεται και πείσμα, μια και ο χειρουργικός τομέας – πόσω μάλλον ο καρδιοχειρουργικός – πάντα και παραμένει απαιτητικός κλάδος και ανδροκρατούμενος. Το 1993 οι ΗΠΑ μετρούσαν 1.500 καρδιοχειρουργούς. Πότες από αυτούς πάτων γυναίκες; Μόλις οι 30. Δεν αντιστοιχούσε όποτε μία ανά πολιτεία!

Στην χώρα μας το 2012 η Μαρία Αρώνη είναι, παρότι δεν υπάρχει επίσημη καταγραφή, η μοναδική γυναίκα επικεφαλής και διευθύντρια Καρδιολογικής Κλινικής. Πάρα την αρχική έκπληξη των άλλων, γίνεται αποδεκτής αναγνώρισης και εμπιστοσύνης. Η δεκαετής καριέρα της στη Νέα Υόρκη, αλλά και η πορεία της στην Αθήνα δεν αφήνουν περιθώρια αμφιβολίας. «Κανένας ασθενής δεν έχει φύγει από το ιατρείο μου αρνούμενος να τον χειρουργήσω επειδή είμαι γυναίκα. Σπάνια δεν θα μπορέω να δημιουργήσω τη γέφυρα εμπιστοσύνης που αναγκαία πρέπει να συνέβει γιατρό και ασθενή», λέει η κ. Αρώνη. Ιωσής τελικά το φύλο της να αποτελεί και τον κρυμμένο άσο στο μανίκι της. «Δεν επισκευάζουμε αυτοκίνητα. Ένα σφίξιμο στο χέρι, ένα άγγιγμα στον ώμο, ένα χαμόγελο, αυτό χρειάζεται ένας άνθρωπος που νιώθει ευάλωτος. Η ανθρώπινη προσέγγιση είναι κάτι σπουδαίο».

«ΜΑΡΑΚΙ». Για τους ασθενείς της η κ. Αρώνη μετατρέπεται, αμέσως μετά το χειρουργείο, στο «Μαράκι» τους. Για εκείνη ο ενίκος δεν πλέον έλεγχη σεβασμού. «Μου δείχνουν ότι είμαι ο δικός τους άνθρωπος. Και αν εκείνη δεν είχε κανένα πρότυπο, αντίτιλε ικανοπόίον που αποτελείται παράδειγμα προς μήμπον για νέες γυναίκες με παρόμοιες φιλοδοξίες. Στηγάνη αναγνώρισης για τη Μαρία Αρώνη πάντα στην σταμάτηση ένας πατέρας στον διάδρομο της Ευροκλινικής για της σφίξει το χέρι. Οι κόρες του ακολούθησαν τα βήματα της επινευρώνες από την πορεία της».

Η Μαρία Αρώνη γεννήθηκε στη Νέα Υόρκη. Ο πατέρας της μετανάστευε εκεί το 1937. Δούλεψε στην αγορά και δημιούργησε τα δικά του εστιατόρια. Ήθελε όμως να κόρη

PHASMA

του να μεγαλώσει στην Κέρκυρα. Επέστρεψαν όταν εκείνη έλεγχη στη δύο της χρόνια, με τον πατέρα της να ταξιδεύει συνεχώς. «Ο άνθρωπος, αυτό το θαύμα», το βήβλο που της δώρισε ο πιττέρας της όταν ήταν 15 ετών, τη μύπο στον ανθρώπινο οργανισμό. Τη μάγεψε η αρμονία που χαρακτηρίζει ένα τόσο περίπλοκο σύστημα. «Να φανταστείτε ότι για να αντικαταστήσει τη λειτουργία ενός νεφρού, μόλις 300-350 γραμμάριων, χρειάζεσαι μια τεράστια κονούδα αιμοκάθαρτος», υπερθερμαίζει με ενθουσιασμό. Στα 16 της ανακοίνωσε στον πατέρα της ότι θα σπουδάζει στην Αμερική. Παρά τις σθεναρές αντιρρίσεις του, ξεκίνησε εντατικά

μαθήματα αγγλικάν. Στην πλειά των 18 έβγαλε ειστήριο για Αμερική. Η πιττέρα της που ακολούθησε και ο πατέρας της ανέβαλε για ακόμη λίγα χρόνια το νούριο της σύνταξης. Μεσολαβούν τέσσερα χρόνια πανεπιστημίου και σκόλιρο διαβάσματος. Στα 23 και ενώ οι γονείς της έχουν επιστρέψει οριστικά στην Κέρκυρα, μπαίνει στην Ιατρική Σχολή του Stony Brook. Αποφοιτεί όμως από το παγκοσμίου φήμης Cornell – ένα ακόμη «αστέρι» στο βιογραφικό της.

Στο πλευρό της έχει τον σύζυγο της, τον οποίο γνώρισε στην Αμερική. Ο Ηλίας Θεοδωρόπουλος, απόφοιτος τότε Αρχιτεκτονικής, ξεκίνησε μεταπτυχιακό στις ΗΠΑ το 1981. Γνώρισε

την Κανένα περιοδικό δεν είναι ρουτίνα. Αν χαλαρώσεις, τότε παρουσιάζονται προβλήματα

ΕΙΠΕ
Κανένα περιοδικό δεν είναι ρουτίνα. Αν χαλαρώσεις, τότε παρουσιάζονται προβλήματα

ΕΙΠΑΝ ΓΙ' ΑΥΤΗΝ
Ητιαν αυστηρή, με πειθαρχία, με συνείδηση και πολύ απαιτητική, αλλά ποτέ δεν θα ζητούσε να κάνεις κάπι που δεν είχε η ίδια κάνει ή δεν ήταν διατεθειμένη να κάνει

MARK SCHWARTZ,
ΠΛΑΣΤΙΚΟΣ ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ
ΣΤΙΣ ΗΠΑ

ναντούσε τη Διμήτρα και την άντρα της δύο-τρεις φορές την εβδομάδα.

Όταν ο κούραστης πηλέψης της οικογένειας της δεν της επέτρεψε να εγκαταλείψει το νούριό της, την καρδιοχειρουργική. Το 1990 αφιερώνεται στο μεγάλο της πάθος: στα ανευρύσματα, τις καρδιακές βαθιδίες και την επιδιόρθωση τους. Πάντα τη γοήτευε η ανθεκτικότητα της καρδιάς. Μόνον στα χρόνια της ειδικότητας συμμετέχει ενεργά σε 650 χειρουργεία. «Έχω δει βιογραφικά όμως μόνο από την Ελλάδα, αλλά και από την Αγγλία που μετράνε το πολύ 60 επειβάσεις. Η χειρουργική είναι ένα τεχνικό επάγγελμα. Οσο περισσότερα χειρουργεία κάνεις τόσο βελτιώνεσαι», πορεύραμψε ο κ. Αρόνη.

Επιμένει όμως να αφορώσω στην επιστήμη είναι η μισή της ζωή. Η άλλη μισή είναι η οικογένειά της. «Η οικολήψωση κάθε ανθρώπου είναι να βρει έναν σύντροφο και να δει απογόνους». Εκτός από τη Διμήτρα, αντίτιλε καρά και από τον χαρογλαστό πρόσωπο του μικρού Βασίλη, του τέταρτου μελών της οικογενείας. «Διασκεδάζω απερίγραπτα μαζί του, αλλά δοκιμάζει και την ωντή μου», λέει γελώντας.

Το 2005, έπειτα από 30 χρόνια στο εξωτερικό, η κ. Αρώνη ακολούθησε τον σύζυγό της στην Ελλάδα. Απέρριψε χορής δεύτερη σκέψη της ΕΣΥ, όταν αντιληφθηκε ότι δεν θα μπορούσε να επλέξει τους συνεργάτες της.

ΟΜΑΔΙΚΗ ΔΟΥΛΕΙΑ. Εκεί δίπλα της μια ομάδα επιστημόνων την οποία εμπιστεύεται. «Η έκβαση του χειρουργείου δεν έχαρτάται μόνον από τον χειρουργό, αλλά και από τον αναισθησιολόγο και από τον τεχνικό κυκλοφορίας, που έχουν στην πορεία τους τη ζωή του ασθενούς, ενώνω εγώ εργάζομαι για να επιδιορθώσω τη βαθιδία σε ένα σώμα με σταματημένα καρδιά».

Από την πολυετή εμπειρία της διαπιστώνει ότι το Σύστημα Υγείας της Ελλάδας πάσχει για έναν επιπλέον λόγο. «Τα χρόνια αναμονής για την ειδικότητα, αλλά και παρουσία πολλών ειδικευμένων ανά κλινική ειδικότητας στερούν από τους νέους γιατρούς εμπειρία και γνώση. Εξίσου σημαντικό πρόβλημα είναι η απουσία συνεχούς αξιολόγησης», λέει η κ. Αρώνη. Εξηγεί ότι εκείνη έλαβε την ειδικότητα το 1994, έχει όμως ισχύ στην Αμερική για δέκα χρόνια. Επιστρέψει στην Ελλάδα το 2004 πέρασε εκ νέου εξετάσεις και το ίδιο θα πρέξει το 2014. Αλλωστε, πιστεύει ότι πια την ιατρική είναι συνυφασμένη με τη δήμη για μάθηση και απαιτεί συνεχή εκπαίδευση.